

Anderes gebunden: जीव MBH. 12, 7973. जीवे च प्रतिसंयुक्ते ed. Bomb.

मिश्रलटकन (मिश्र + ल^०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 309, b, No. 743. Verz. d. Kop. H. 105, a.

मिश्रवर्णा (मिश्र + वर्णा) 1) adj. eine gemischte Farbe habend. — 2) n. eine schwarze Art Aloeholz (कृष्णागुरु) RĀGĀN. im ÇKDR.

मिश्रवर्णाफला (मि^० + फल) f. *Solanum Melongena* RĀGĀN. im ÇKDR.

मिश्रव्यवहार (मिश्र + व्य^०) m. investigation of mixture, ascertainment of composition, as principal and interest joined, and so forth COLBR. Alg. 39; vgl. SIDDHĀNTAÇIR. 13, 7.

मिश्रशब्द (मिश्र + श^०) m. *Maulthier* RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. मिश्रज्ञ.

मिश्रिन् (von मिश्र) m. N. pr. eines Schlangendämons MB.. 16, 119.

मिश्रीकरणा (von मिश्र + 1. कर्) n. *Ingredienz, Zuthat zu einer Speise, Würze* P. 2, 1, 35.

मिश्रीभाव (von मिश्रीभू) m. *Vermischung (intrans.): शोणितशुक्र^० GAUDAP. zu SĀMĀKĪJAK. 39. यद्यपि श्रुतिस्मृतविक्रितो धर्मस्तथापि ऽभावाद-विशुद्धियुक्तः* ders. zu 2.

मिश्रीभू (मिश्र + 1. भू), ऽभवति sich vermischen, sich verschlingen: अद्रितनयदेहेन मिश्रीभवत् — वपुः स्याणोः RĀGĀ-TAR. 4, 1. तथा मिश्री-वभूव (geschlechtlich) सः HARIV. 11237. मिश्रभवच्चतुषोः (दंपत्योः) deren Blicke zusammentreffen Spr. 330. भूत् VJUP. 122.

मिश्रेया f. = मिशि, मिसि *Anethum Panmori Roxb. oder eine andere Anisart* AK. 2, 4, 24. H. an. 3, 589. MED. r. 193.

मिष = मिश्र in घ्रा^०, नि^०, सं^०.

1. मिष्, मिषति DAṬUP. 28, 60. die einfache Wurzel nur im partic. praes. zu belegen. 1) die Augen aufschlagen, — offen haben NĪR. 3, 16. गौरमीमेदन् वृत्तं मिषत्तम् RV. 1, 164, 28. विश्वस्य मिषतो वशी 10, 190, 2. AV. 10, 8, 30. अत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत् । नान्यत्किं चन मिषत् AIR. Up. 1, 1 (= व्यापारवदितरद्वा ÇĀMĀK.). TS. 6, 3, 5, 1. मिषतो बन्धु-वर्गस्य मरुती श्रियं त्यक्त्वास्माहोकार्दमुं लोके प्रयाताः so v. a. im Angesicht —, vor den Augen der Angehörigen MAITRJP. 1, 4. MBH. 1, 545. 7179. 8159. 2, 2535. 3, 10464. 3, 5650. 5957. 6, 2473. 14, 322. HARIV. 11011. R. 5, 38, 33. 6, 72, 3. KUMĀRAS. 2, 46. BHĀG. P. 1, 12, 11. 3, 3, 3. 15, 29. 19, 9. 4, 22, 48. 5, 14, 3. 29. An allen eben angeführten Stellen die Construction mit dem gen. absol. घृतं ज्ञेयो ऽयं हि मिषन्न पश्यति BHĀG. P. 5, 18, 3. ह्रिवा मिषत्तं पितरं सन्नवाचम् 4, 8, 14. उम्नां पुष्टं मिषतीं (= पश्यतीं सर्वज्ञाम् NĪLĀK.) गङ्गाम् MBH. 13, 1853. Die Erklärer geben das partic. regelmässig durch पश्यत् wieder; vgl. auch NĪR. 3, 16 und मेष. — 2) wetteifern (स्पर्धायां) DAṬUP.

— उद् 1) die Augen aufschlagen: उन्मिषे तदा मुनिः BHĀG. P. 9, 8, 10. उन्मिषन् BHĀG. 3, 9. उन्मिषन्मिषश्चैव (निमिषं चैव ed. Bomb.); wegen des sg. vgl. den vorangehenden Çloka) चिन्तयन्तः पुनः पुनः MBH. 13, 1275. ईषडुन्मिषमाणः 9, 3286. उन्मिष्य KATHĀS. 43, 201. इतिकृत-पुराणानामुन्मेषं (= उपबृंहणम् NĪLĀK.) निर्मितं च यत् absol. so v. a. in einem Augenblick MBH. 1, 63. — 2) sich öffnen (von den Augen): उन्मिषन्नेत्रयुगेन HARIV. 13689. प्रलयात्तान्मिषिते लोचने KUMĀRAS. 4, 2. उन्मिषित n. das Öffnen der Augen RAGH. 3, 68. व्यलोकायन्मुन्मिषितैस्तन्मिषैः — तथाः KUMĀRAS. 3, 25. sich öffnen (von Knospen): उन्मिषित auf-geblüht H. 1128. HALĀJ. 2, 32. sich öffnen (vom Gesicht) so v. a. sich zum

Lächeln verziehen: मन्दमुन्मिषिताननः (उन्मिषित die neuere Ausg.) HARIV. 13766. — 3) erglänzen, aufstrahlen: स्तोकोन्मिषतेजसः — वङ्गि-कणस्य Spr. 4159. उन्मिषदूषणा DAÇAK. in BENF. Chr. 186, 16. BHĀG. P. 2, 9, 11. — 4) erblühen so v. a. sich entfalten, sich erheben, entstehen: उन्मिषति नूतनपौवने ऽस्मिन् KATHĀS. 24, 228. बुद्धिर्दुन्मिषति Verz. d. Oxf. H. 132, a, No. 241. सौधान्मिषज्ञानवर्षा (पुरी) RĀGĀ-TAR. 2, 119. उन्मिषद्वैमर्ष 3, 41. उन्मिषतोष 257. — Vgl. उन्मिष, उन्मेष fg.

— प्रत्युद् sich erheben oder erglänzen: प्रत्युन्मिषति — ब्रह्मणार्चिषि DAÇAK. in BENF. Chr. 184, 4.

— समुद् sich erheben aus: स्वर्गभूर्यत्र ऊतभुग्भुवे गर्भात्समुन्मिषन् RĀGĀ-TAR. 1, 34.

— नि das Augentlid schliessen, einnicken: यः प्राणतो निमिषतो म-द्विलैक इज्ञाता जगतेो बभूवं RV. 10, 121, 1. AV. 10, 8, 2. 11. 9, 2, 23. ÇAT. BR. 11, 2, 6, 2. न नि मिषति सूर्यो दिवे दिवे RV. 3, 29, 15. 8, 23, 9. अस्य स्पशो न नि मिषति भूर्णयः 9, 73, 4. 10, 10, 8. ÇAT. BR. 3, 9, 3, 11. एतत्प्राणनिमिषच्च MUND. Up. 2, 2, 1. मत्स्यः सुतो न निमिषति MBH. 3, 10649 = 17346. उन्मिषन्निमिषश्चैव 13, 1275. KĀVJAPR. 154, 10. अनिमिषिताभ्यां लोचनाभ्याम् mit sich nicht schliessenden Augen DAÇAK. 8, 2. Vgl. अनिमिषत् fg., निमिष fg., निमेष fg., निमेषणा. — caus. das Augentlid schliessen: न्यमीमिषद् KENOP. 29.

2. मिष्, मिषति besprengen, befeuchten (सेचने) DAṬUP. 17, 48.

1. मिष (von 1. मिष्) Wetteifer, m. MED. sh. 21. n. H. an. 2, 568. Nach Siddh. K. 249, b, 6 ist मिष (ohne Angabe einer Bedeutung) m. und n.

2. मिष n. Betrug, Täuschung, falscher Schein TRIK. 1, 1, 129. H. 378. an. 2, 568. MED. sh. 21. HALĀJ. 4, 24. मिषं कृत्वा तदैवास्फुटया गिरा eine Täuschung bewirkend KATHĀS. 64, 125. तस्मात्सञ्जातिरेकस्ते मिषादेवं प-रीक्षितः RĀGĀ-TAR. 1, 145. In der Regel im abl. मिषात् oder adv. मिष-तस् und zwar in comp. a) mit dem was die Täuschung verursacht: (दीपकाः) कञ्जलोद्गारमिषतो निःश्वासानमुचित्रिव indem der aufsteigende Russ diese Täuschung hervorbrachte KATHĀS. 43, 149. यन्मिषाडुत्तरकर्-द्भारान्यमिवात्तकम् in dessen die Täuschung bewirkenden Person die nördliche Himmelsgegend gleichsam einen zweiten Todesgott (der der südlichen angehört) besass RĀGĀ-TAR. 1, 290. सैततघातमिषतः — आशा-श्रकाशिरे नीलनिचोलाच्छादिता इव 3, 169. इन्द्रतपनी — श्रोत्रद्वये धार-यन् — मण्डनकुण्डलद्वयमिषात् 4, 719. मुक्तं कलङ्ककलया शकलं सुधंशोः । कन्दावदाततरदत्तमिषाद्धानः (द्विपास्यः) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 302, Çl. 3 (missverstanden von HALL). — b) mit dem was sinn- lirt wird, blosser Schein ist: स एवार्थपुत्रः सूदमिषं श्रितः er hat um zu täuschen die Gestalt eines Kochs ungenommen KATHĀS. 36, 364. प्रलवि-ड्वचोमिषात् 23, 202. अतिकारूपयमिषतस्तवायं पृथिवीपते । कश्चिन्म-तिविपर्यासप्रकारो हृदि रोक्तुि ॥ RĀGĀ-TAR. 3, 42. शंभोरहणोरश्रुमिषेण गच्छति वार्क्याङ्गातरंगावलिः RASATAR. 3, 13 bei AUFRECHT, HALĀJ. S. 310 u. मिष. शार्दादर्शनमिषात् unter dem Vorwande RĀGĀ-TAR. 4, 325. KATHĀS. 49, 205. — Wohl verwandt mit मृषा.

मिषमिषाय (onomatop.), ऽयते knistern: स्थलज्ञं (चामरं) सुखदृश्यं हि दृक् मिषमिषायते । जलज्ञं वङ्गिडदृश्यं मरुतज्ञं धूममिषायते ॥ BHOĀRĀGĀ im ÇKDR. u. चामर.

मिषि f. = मिसि BHAR. zu AK. ÇABDAR. und ÇABDĀK. im ÇKDR. RATNAM. 113.